

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning****1.1 Baggrunden for forslaget**

Inatsisartutlov nr. 9 af 22. november 2011 om beskyttelse af miljøet giver Selvstyret og kommunerne en række beføjelser med henblik på at søge lovens formål fremmet. Men der er fortsat en række problemer, hvor der er behov for yderligere virkemidler for at få dem løst. Et sådant nyt middel kan være vedtagelse af miljøafgifter, der skal skabe en tilskyndelse for borgere og virksomheder til at have en adfærd, der er mere fokuseret på ressourceanvendelse, begrænsning af forurening m.v. Men hvis sådanne miljøafgifter skal være faktisk adfærdsregulerende bør det være tydeligt for borgere og virksomheder, at indtægterne fra miljøafgifterne anvendes til miljøforbedringer og på den måde gør nytte. Miljøafgifterne opkræves på handlinger, der kan belaste miljøet, og indtægterne anvendes i øvrigt til at rydde op i miljøproblemer til gavn for dem, der betaler miljøafgiften.

Miljøafgifter kan udformes, så de har karakter af en pant, som man betaler for brug af miljøet, og som til gengæld kommer retur, enten til betaleren selv eller i form af generelle miljøforbedringer på området. En sådan miljøafgift vil f.eks. kunne sikre, at udtjente motorkøretøjer skrottes på en forsvarlig måde.

Miljøafgifter vil også kunne udformes for at tilskynde til udvikling i miljøvenlig adfærd blandt borgere, virksomheder og institutioner samt til at gennemføre særlige miljøforbedrende indsatser.

Den nærmere udformning af hver enkelt miljøafgiftslov skal overvejes nøje, så den fremmer formålet uden at virke urimelig, og miljøafgifterne må ikke virke hindrende på samhandelen med andre lande. Det er også vigtigt at sikre, at Miljøfondens støtte ikke træder i stedet for den pligt til forsvarlig adfærd, som påhviler borgere og virksomheder efter anden lovgivning, og at kommunerne ikke overlader deres opgaver til at blive løst af Miljøfonden.

Der er allerede vedtaget en miljøafgift på produkter til energifremstilling, jf. Inatsisartutlov nr. 21 af 18. november 2010. Det vil i forbindelse med drøftelsen om Inatsisartuts finanslov for 2019 blive foreslået, at Miljøfonden med virkning fra etableringen vil få indtægter fra det

provenu, der stammer fra denne miljøafgift, og baseret på de gældende afgiftssatser. Der henvises nærmere til pkt. 3 nedenfor.

De mulige nye miljøafgifter, som på tidspunktet for forslaget's fremsættelse overvejes nærmere, er følgende:

Miljøafgift på køretøjer

Miljøafgiften kan eksempelvis være på en punkt- eller procent-afgift pr. køretøj, der indføres til landet eller være en punkt- eller procent-afgift, der betales i forbindelse med de motorafgifter, der betales årligt. Midlerne vil tilgå Miljøfonden, som skal afsætte midler til at give tilskud til håndtering af udtjente biler, der skal skrottes. Der skal således oprettes og drives nogle modtagestationer, hvor køretøjet kan skilles ad og de enkelte dele sorteres til genbrug eller genvinding f.eks. ved eksport. En del af indtægterne fra miljøafgiften kan anvendes til etablering af en skrotpræmie således, at der er økonomisk incitament for ejerne til at aflevere udtjente biler til modtagestationerne.

Miljøafgift på skibe/fartøjer

Miljøafgiften kan eksempelvis opkræves som en punkt- eller procent-afgift pr. skib/fartøj, der indføres til landet eller bygges i landet. Midlerne vil kunne anvendes til at yde tilskud til opbygning af skibe.

Miljøafgift på nye hårde hvidevarer, elektronik, batterier, bly-akkumulatorer og lignende

Miljøafgiften kan eksempelvis opkræves ved salg af miljøbelastende produkter, såsom hårde hvidevarer, elektronik osv. Indtægterne fra miljøafgifterne kan af Miljøfonden anvendes til at finansiere en "skrot-præmie" for disse produkter. Skrotpræmien udbetales, når produktet afleveres på modtagestationen.

Miljøafgift på udvalgte varer.

En del af de importerede varer eller varer, der er forarbejdet i Grønland, ender som affald, som skal håndteres på forbrændingsanlæg, opbevares på kontrollerede deponier eller transporteres ud af landet til håndtering andet sted. Håndtering af farligt affald udgør et særligt problem. En miljøafgift kan tænkes anvendt til at støtte etableringen af tidssvarende forbrændingsanlæg, kontrollerede deponier og transport af affald til korrekt behandling. Støtten vil kunne omfatte bedre rensning af røg og bedre udnyttelse af overskudsvarme.

Emballageafgifter på drikkevarer og på plastikposer

En miljøafgift på disse produkter vil hænge sammen med, at Miljøfonden foreslås at kunne anvende sine indtægter til renholdelse og korrekt bortskaffelse af affald. Emballage og pla-

stikposer udgør en væsentlig kilde til forurening i byer, bygder, naturen og i havet, og emballage bidrager betydeligt til de mængder af affald, som løbende skal bortskaffes.

Miljøafgift på fiskegarn

Miljøafgiften kan eksempelvis pålægges ved import eller salg af fiskegarn. Midlerne anvendes til en præmie, som udbetales ved korrekt aflevering af udtjente fiskegarn på modtagestationerne. Derved skabes incitament til ikke at dumpe garnene til havs samt til eventuelt at opfiske efterladte net. Miljøfondens midler skal herudover kunne bruges til opfiskning af gamle efterladte fiskegarn og andet affald, samt renholdelse af fangst- og fiskepladser.

For at tydeliggøre den ønskede sammenhæng mellem miljøafgifter og nærmere opregnede formål foreslås det at etablere en Miljøfond, som sikrer, at indtægter fra miljøafgifter anvendes til miljøforbedringer.

Ligesom Inatsisartutlov om beskyttelse af miljøet ikke finder anvendelse på råstofområdet, skal Miljøfondens aktiviteter angå en styrket indsats uden for råstofområdet. Der henvises til forslagens § 3.

1.2. Forslagets hovedindhold

En finansiering af Miljøfonden ved miljøafgifter skal skabe en tilskyndelse til ændret holdning hos borgere og virksomheder ved anskaffelse og håndtering af produkter i retning af mere miljøvenlig adfærd. Fonden skal have et grundlag, der er holdbart i længere tid, både lovgivningsmæssigt og i forhold til, hvordan fonden bygges op og drives. Endelig skal Miljøfonden sikre tilstrækkelige ressourcer til, at der inden for en kort årrække kan gennemføres en mærkbar forbedring af miljøindsatsen i hele landet på en række væsentlige områder.

Formålet med at etablere Miljøfonden ligger i forlængelse af 'forureneren betaler'-princippet, som er grundstenen i såvel grønlandsk som international miljølovgivning: Det er ikke samfundet som helhed, der skal bære byrden ved den enkelte borgers eller virksomheds forurening eller belastning af miljøet, men den enkelte borger eller virksomhed, som har ansvar for miljøbelastningen.

De konkrete miljøproblemer, som Miljøfonden skal kunne bidrage til at løse, er afgrænset til de områder, der er angivet i forslagens § 2, stk. 2, og som er nærmere uddybet i bemærkningerne til denne bestemmelse.

Opregningen af aktivitetsområder i forslagens § 2, stk. 2 er udtømmende. I valget mellem forskellige indsatsmuligheder vil det være meget vigtigt at tage hensyn til den prioritering, der

vil fremgå af Inatsisartuts kommende behandling af forslag til Inatsisartutlove om miljøafgifter. Endvidere vil der, f.eks. i forbindelse med tildeling af en bevilling til Miljøfonden på finansloven, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, kunne angives emner, der ønskes prioriteret.

Departementet for Natur og Miljø har igangsat en analyse af relevante nye miljøafgifter.

Ved vedtagelsen af en miljøafgift bør det altid tilkendegives i selve loven, at loven har til formål at fastsætte en miljøafgift, så miljøafgiftens provenu skal tilfalde Miljøfonden. Hvis miljøafgiftens provenu skal tilfalde Landskassen og indgå i Inatsisartuts almindelige finanslovs prioritering bør dette konkret anføres. En sådan stillingtagen bør også fremgå af et forslag til Inatsisartutlov, hvorved nogle miljøafgifter forhøjes. Indtægterne fra nye miljøafgifter knyttes til Miljøfonden, med mindre det ved vedtagelsen af en Inatsisartutlov om en miljøafgift konkret bestemmes, at indtægterne fra afgiften ikke helt eller delvis skal tilfalde Miljøfonden. Den eksisterende miljøafgift, der opkræves på produkter til energifremstilling, jf. Inatsisartutlov nr. 21 af 18. november 2010 om miljøafgift på produkter til energifremstilling, forventes at tilfalde Miljøfonden, jf. ovenfor. Der henvises til afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

2. Hovedpunkter i forslaget

Fondens støtte kan, som beskrevet i afsnit 1.1, både være i form af generelle miljøforbedringer eller i form af en ”pantordning”/incitamentsordning, hvor brugeren kan få (delvist) returneret afgiften, hvis brugeren varetager visse miljøhensyn, f.eks. aflevering af udtjente genstande på en modtagestation.

På affaldsområdet, der efter Inatsisartutlov om beskyttelse af miljøet, kapitel 7, er en kommunal opgave, er kommunalbestyrelsen bemyndiget til at fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til bl.a. håndtering af affald, jf. § 39. Men dels vil disse gebyrer ikke være tilstrækkelige til at finansiere alle opgaverne, dels er det hensigtsmæssigt, at visse miljøafgifter er ens i hele landet. Miljøfonden vil således, eventuelt efter aftale med kommunerne, kunne supplere den kommunale indsats, men uden at kommunerne af den grund får et mindre ansvar.

Det er således vigtigt, at etableringen af Miljøfonden ikke medfører, at kommunerne nedprioriterer deres økonomiske engagement i at sikre et godt og sundt miljø. Miljøfondens støtte skal derfor særligt omfatte nye initiativer og det vil være en forudsætning, at kommunerne medvirker til finansiering af kommunale miljøanlæg.

Miljøfondens finansielle ressourcer og aktivitetsniveau vil afhænge af fremtidig lovgivning. Derfor er loven udformet så fleksibelt som muligt og nærmere regler om administration skal fastsættes ved bekendtgørelse. Fondens regnskab skal revideres som led i revisionen af Landskassens regnskab. Inatsisartut vil derfor til stadighed have fuld indsigt i forvaltningen af Miljøfondens midler.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De nærmere økonomiske konsekvenser af forslaget om oprettelse af en miljøfond afhænger af, hvordan de fremtidige miljøafgiftslove udformes.

Etablering af en Miljøfond med indtægter fra en given miljøafgift må ikke afskære Inatsisartut fra på et senere tidspunkt at forhøje en miljøafgift med det formål at øge indtægterne herfra uden på forhånd at øremærke disse til at skulle anvendes via Miljøfonden.

Miljøfonden forventes med virkning fra dens etablering (forventeligt 1. januar 2019) at få indtægter via det provenu, der stammer fra den nuværende årlige miljøafgift på produkter til energifremstilling, der baseres på følgende afgiftssatser:

1. 0,10 kr. per liter gas- og dieselolie af enhver art, herunder petroleum, Jet A1 med videre.
2. 113,80 kr. per ton fuelolie
3. 0,10 kr. per liter motorbenzin af enhver art, herunder flyvebenzin og lignende.
4. 110,40 kr. per Nm³ gas af enhver art, herunder naturgas, bygas med videre, men ikke flaskegas.
5. 73,40 kr. per ton kul af enhver art, herunder stenkul, jordoliekok, brunkul, træbjærev med videre.

Denne forudsætning om at indregne provenuet fra den nuværende årlige miljøafgift på produkter til energifremstilling bygger på den nødvendige forudsætning, at udgifterne til Miljøfonden, som omfattet af finanslovens hovedkonto 77.05.08. Miljøfond afholdes via provenuet fra de nævnte afgifter fra og med 2019 (lovforslaget bliver budgetneutralt på finansloven). Yderligere midler i fonden forudsætter derfor supplerende indtægter fra eventuelt kommende nye miljøafgifter og gebyrer på miljøområdet, der senere af Inatsisartut måtte blive vedtaget jf. § 4 og bemærkninger hertil.

Ved vedtagelse af kommende lovforslag, der har karakter af miljøafgifter, vil det af lovforslaget og dets bemærkninger, i overensstemmelse med § 4, i de aktuelle tilfælde klart og præcist skulle fremgå, om og i hvilken udstrækning provenuet derfra med den bagvedliggende afgiftssats (eller tilsvarende ved en miljørelateret gebyrbetaling) i medfør af lovforslaget forud-

sættes at tilgå Miljøfonden. Dette vil således forventeligt være aktuelt med det skrotningsgebyr for køretøjer, der forventes fremsat på EM 2018 ved ændring af motorafgifterne.

Forslaget er udtryk for et ønske om at sikre såvel bekæmpelse af forurening som sikring af et godt og sundt miljø en stærkere placering i den prioritering, som hvert år foretages ved udarbejdelse af finansloven.

Administrationsudgifterne til Miljøfonden er søgt begrænset til et minimum derved, at Miljøfonden ikke oprettes som en selvstændig juridisk person med egen administration, bestyrelse, kontorlokaler mv, men administreres af Naalakkersuisut, jf. § 4, stk. 1. Administrationsudgifterne vil endvidere afhænge af, hvilke indtægter Miljøfonden får, og hvilke opgaver Miljøfonden vælger at prioritere. Der vil derfor i forbindelse med fremsættelsen af forslag til nye miljøafgiftslove blive givet et overslag over de omkostninger, som administrationen af indtægterne fra en vedtagelse af forslaget vil medføre for Miljøfonden

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Oprettelsen af Miljøfonden og sidenhen vedtagelse af miljøafgifter til fonden, vil skabe en tilskyndelse til at have en adfærd, der er mere fokuseret på ressourceanvendelse, begrænsning af forurening m.v. Det bliver med dette forslag tydeligere, at indtægterne fra miljøafgifterne anvendes til miljøforbedringer og på den måde gør nytte.

De nærmere økonomiske konsekvenser af forslaget om oprettelse af en miljøfond afhænger af, hvordan miljøafgiftslovene udformes. Indførelse af miljøafgifter kan føre til øgede udgifter for de mere miljøbelastende erhverv. Men et generelt renere miljø vil kunne være til gavn for erhvervslivet generelt, herunder også turistindustrien.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Oprettelsen af Miljøfonden skal sikre tilstrækkelige ressourcer til, at der inden for en kort årrække kan gennemføres en mærkbar forbedring af miljøindsatsen i hele landet på de i § 2 nævnte områder.

6. Konsekvenser for borgerne

Oprettelsen af Miljøfonden og sidenhen vedtagelse af miljøafgifter til fonden vil skabe en tilskyndelse til en adfærd, der er mere fokuseret på ressourceanvendelse, begrænsning af foru-

rening m.v. Det bliver med dette forslag tydeligere, at indtægterne fra miljøafgifterne anvendes til miljøforbedringer og på den måde gør nytte.

De nærmere økonomiske konsekvenser af forslaget om oprettelse af en miljøfond afhænger af, hvordan miljøafgiftslovene udformes.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ikke andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har i perioden 21.11.2017 til 29.12.2017 været tilgængelig på høringsportalen samt været sendt til følgende høringsparter:

Formandens Departement

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsområdet

Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi

Departementet for Fiskeri og Fangst

Departementet for Sundhed

Departementet for Finanser og Skatter

Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke

Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug

Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger

Departementet for Råstoffer

Landslægeembedet

Skattestyrelsen

Fiskerilicenskontrollen (GFLK)

Grønlands Statistik

Grønlands Repræsentation

Rigsombuddet

Veterinærafdelingen

National menneskerettighedsinstitution i Grønland

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen

Kommune Kujalleq

Kommune Sermersooq

Qeqqata Kommunia

Qaasuitsup Kommunia

KANUKOKA

Grønlands Naturinstitut

Arktisk Kommando

Politimesteren i Grønland

Visit Greenland

Grønlands Erhverv

KNAPK

Grønlandske Advokater ved Peter Schriver

Avataq

TIMMIAQ

ICC-Greenland

WWF Verdensnaturfonden

Transparency Greenland

Royal Greenland

Polar Seafood

Royal Arctic Line

Polaroil

Nedenstående er en sammenskrivning af de enkelte parteres hørings svar samt en gennemgang af, hvilke overvejelser og justeringer i forslaget de har givet anledning til. Høringsparternes kommentarer er anført i kursiv. Departementets overvejelser og justeringer er anført i ikke-kursiv.

Departementet for Råstoffer har anmodet om, at det fremgår mere tydeligt af lovteksten eller eventuelt bemærkninger dertil, at råstofaktiviteter er undtaget fra loven. Dette forslag er imødekommet ved indsættelsen af § 3 med bemærkninger.

Departementet for Sundhed tilslutter sig forslaget om at indføre incitament til at ændre adfærden, forureneren betaler princippet m.v. og peger på, at en øget indsats omkring affaldsforbrændingsanlæg m.v. kan være med til at begrænse sundhedsfarer og smittemuligheder.

Departementet for Finanser og Skatter samt Skattestyrelsen har udtrykt en bekymring ved, at Miljøfonden kan vanskeliggøre den fælles udgiftsprioritering, der sker ved finansloven. Denne bekymring er forståelig, men forslaget er udtryk for et ønske om at rette op på de mangler ved miljøbeskyttelsen, som desværre kan konstateres. Der er indsat en uddybende redegørelse i afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Departementet for Finanser og Skatter ønsker endvidere fremhævet, at Miljøfonden ikke skal finansiere kommunale opgaver. Dette forslag er også indarbejdet, idet det fremhæves, at en koordinering med kommunerne ikke skal formindske kommunernes ansvar.

Finansdepartementet foreslår, at det i bemærkningerne til § 4, stk. 3 (nu § 5, stk. 3), nævnes, at Miljøfondens administration ikke må være for tung, og at en koordination med kommunernes sektorplaner kan være nyttig. Disse forslag er indarbejdet i bemærkningerne til § 5, stk. 3.

Skattestyrelsen peger på, at formuleringen af § 4, stk. 1 (nu § 5, stk. 1), ikke helt svarer til indholdet af bemærkningerne til bestemmelsen. Dette er nu rettet i § 5, stk. 1. og bemærkningerne hertil.

Skattestyrelsen udtrykker bekymring ved, at provenuet fra miljøafgiften på produkter til energifremstilling skal tilfalde Miljøfonden, idet der så vil skulle findes andre indtægter eller foretages kompenserende besparelser. Departementet bemærker hertil, at det tænkes bestemt i forslaget til finanslov 2019, at provenuet tillægges Miljøfonden, men at det gøres på en måde, der er budgetneutral.

Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke har meddelt, at man ikke har bemærkninger til forslaget. Politimesteren i Grønland, Rigsombudsmanden i Grønland og Institut for Menneskerettigheder har ligeledes meddelt, at man ikke har bemærkninger.

Qeqqata Kommunia tilslutter sig forslaget men peger på, at der efter miljølovens § 51 og bekendtgørelse nr. 28 af 17. september 1993 om bortskaffelse af affald § 16 er mulighed for at pålægge institutioner, virksomheder m.v. at rengøre ved og omkring deres ejendom, og Miljøfondens midler bør ikke bruges, når et påbud til forurenere om at rydde op kan være effektivt. Noget tilsvarende gælder til dels vedrørende renholdelse af fiskeri- og fangstpladser.

Departementet er enig i, at de pligter for borgerne der er fastsat ved Miljøloven, affaldsbekendtgørelsen og affaldsregulativer, skal håndhæves. Brugen af Miljøfondens midler skal så vidt muligt bygge på princippet om, at forurenere skal betale. Imidlertid er det ikke altid muligt at fastslå, hvem der har foretaget en forurening, og Miljøfonden vil løbende skulle foretage en prioritering af opgaverne. Her må kommunens bemærkning indgå i overvejelserne.

Kommunen foreslår, at der i § 2, stk. 2, tilføjes et nyt pkt. 9: Joller, samt større og mindre fritidsbåde. Efter Departementets opfattelse er dette omfattet allerede af pkt. 6, håndtering af efterladte skibe, og kommunens bemærkning om, at man ikke skal bruge offentlige midler,

hvis man ved påbud kan få ejeren til at rydde op, gælder også i forhold til efterladte joller og fritidsbåde.

Kommunen peger på, at der er en uoverensstemmelse mellem den danske og grønlandske tekst i forslagets § 4, stk. 2 (nu § 5, stk. 2), idet den danske tekst siger, at Naalakkersuisut kan hvert år offentliggøre en beretning, mens den grønlandske siger, at der skal offentliggøres en beretning. Af hensyn til at sikre borgerne og kommunerne indblik i, hvad Miljøfonden bruges til, skal en beretning afgives, og Departementet har derfor indarbejdet kommunens forslag i den danske tekst i §5, stk. 2.

Kommunen har endelig nogle mere detaljerede forslag til udformningen af de specifikke initiativer, der nævnes i bemærkningerne til forslaget. Kommunens bemærkninger vil indgå i det videre arbejde med disse detaljerede forslag, men har ikke betydning for udformningen af forslaget til lov om Miljøfonden.

WWF Verdensnaturfonden tilslutter sig forslaget og foreslår en indsats vedrørende plastikemballage og afgift på de mest forurenende brændstoftyper. WWF Verdensnaturfonden foreslår, at § 4, stk. 2 (nu § 5, stk. 2), ændres, så der hvert år skal afgives en beretning om Miljøfondens virksomhed. Departementet har indarbejdet dette forslag i § 5, stk. 2.

KNI A/S har fremsat en række bemærkninger om de skitserede miljøafgifter og henstiller, at der findes ordninger, der er så administrativt lette som muligt. Høringssvaret indeholder således bemærkninger, der bør indgå i det videre arbejde med de miljøafgifter m.v., der skal tilvejebringe indtægter til Miljøfonden, men angår ikke forslaget om Miljøfonden som sådan.

Grønlands Erhverv anbefaler, at "kan" i forslagets § 4, stk. 2 (nu § 5, stk. 2), ændres til "skal", svarende til forslaget fra Qeqqata Kommunia. Dette er indarbejdet i forslaget i § 5, stk. 2.

Herudover peger Grønlands Erhverv på nogle synspunkter, der skal overvejes i forbindelse med udformningen af de enkelte miljøafgifter. Synspunkterne vil derfor indgå i det videre arbejde med miljøafgifterne, men vedrører ikke forslaget om Miljøfonden.

Royal Greenland tilslutter sig i sit høringssvar forslaget om en Miljøfond og peger særligt på, at der bør gøres en indsats vedrørende afskaffelse af lossepladser. Herudover har Royal Greenland nogle forslag eller bemærkninger vedrørende den konkrete udformning af de kommende miljøafgiftslove. Disse bemærkninger vil indgå i det videre arbejde med disse forslag, men angår ikke forslaget til Miljøfonden.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Fondens overordnede formål er at tydeliggøre og styrke miljøindsatsen på de områder, hvor der samtidig indføres miljøafgifter. For at sikre sammenhængen mellem indtægterne fra miljøafgifter og de formål, hvor der ønskes en forbedring, skal indtægterne opsamles i en fond, hvis forvaltning budget- og regnskabsteknisk er adskilt fra Landskassen. Indtægterne skal administreres af Naalakkersuisut under sædvanligt ansvar over for Inatsisartut.

Til stk. 2

Miljøfonden skal medvirke til at forbedre miljøindsatsen, men behovet vil kunne ændre sig f.eks. på grund af samfundsudviklingen. Miljøfondens opgaver er derfor beskrevet forholdsvis generelt, jf. nedenfor om § 2, men vil herudover kunne afhænge af en prioritering, der fastsættes i forbindelse med vedtagelsen af finanslovene eller de konkrete miljøafgiftslove, jf. stk. 3. Når Miljøfonden har indsamlet erfaringer, vil det måske være hensigtsmæssigt at justere opregningen af opgaver.

Til stk. 3

Miljøfondens indtægter fra miljøafgifterne kræver vedtagelse ved særskilte Inatsisartutlov. Fonden vil således først oppebære indtægter, når der ved Inatsisartutlov vedtages en miljøafgift på visse varer eller aktiviteter. Det vil fremgå af den enkelte miljøafgiftslov, om der er tale om en miljøafgift. Opregningen i stk. 3, nr. 1 og 2 er derfor ikke udtømmende. I hvert fald i en opbygningsfase vil Miljøfondens indtægter fra miljøafgifter ikke være tilstrækkelige. Der kan derfor gives særlige bevillinger på finansloven.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen sigter særligt mod opfyldelse af princippet om ”forureneren betaler”. De indtægter fra miljøafgifter, som fonden modtager, kan bl.a. anvendes til at støtte miljøforbedrende tiltag inden for det område eller den aktivitet, som er blevet pålagt en miljøafgift. Dermed sikres, at indtægterne anvendes til formål, der afværger eller mindsker generne fra den miljøforurenende aktivitet. Der henvises til eksemplerne i de almindelige bemærkninger, afsnit 1.1.

Det er dog ikke hensigtsmæssigt at afgrænse administrationen af de indtægter, der modtages fra forskellige miljøafgifter, så de enkelte formål holdes skarpt adskilt. De problemer, der kan konstateres med hensyn til affaldshåndtering, oprydning af dumpe og renholdelse omkring virksomheder, boliger m.v. og i det åbne land, er tværgående. Problemerne er fremkaldt af flere forureningskilder, og Miljøfonden vil derfor kunne benytte indtægterne til at finansiere en indsats, der tilsvarende rammer flere problemer. Den ønskede fleksibilitet tænkes beskrevet i de enkelte miljøafgiftslove.

Det afgørende er, at miljøafgifter anvendes til miljøforbedringer og ikke skal anvendes til finansiering af helt andre formål, f.eks. undervisning eller sundhed.

Til stk. 2

De områder, som fonden kommer til at støtte, vil afhænge af, hvilke miljøafgifter der indføres. For at sætte tilpas klare men rummelige rammer for Miljøfondens arbejde, er der i stk. 2 oplistet, hvilke aktiviteter, der vil kunne støttes med midler fra Miljøfonden. Det er bevidst valgt at identificere en tilpas omfattende række af mulige aktiviteter, for dermed at give muligheden for, at Miljøfondens arbejde kan udvikle sig i overensstemmelse med ændrede prioriteter.

Til stk. 3

Fonden må ikke give erhvervsstøtte, der kan virke konkurrenceforvridende.

Fonden kan give støtte til aktiviteter, som gavner flere virksomheder generelt, så længe aktiviteten ikke diskriminerer mellem konkurrerende virksomheder.

Til § 3

I Inatsisartutlov nr. 9 af 22. november 2011 om beskyttelse af miljøet er det i § 4 fastsat, at råstofområdet ikke omfattes af loven, idet råstofaktiviteter er underlagt en særskilt regulering i Inatsisartutlov om mineralske råstoffer. Virksomheder, der opnår tilladelse til efterforskning eller udnyttelse af råstoffer, skal overholde princippet om forureneren betaler ved at stille økonomisk sikkerhed for oprydning mv., og det er derfor anset som mest hensigtsmæssigt, at Miljøfondens virksomhed ikke skal omfatte dette område.

Til § 4

Det er vigtigt, at der ikke opstår tvivl om, hvorvidt en indtægt fra en afgift skal tilfalde Landskassen og indgå i Inatsisartuts almindelige prioritering af udgifter på finansloven, eller skal tilfalde Miljøfonden. Det foreslås derfor, at en miljøafgiftslov skal betegnes som en miljø-

jøafgiftslov eller indeholde en bestemmelse om, at den har til formål at være en miljøafgiftslov. Når dette er tilfældet, tilfalder afgiftsprovenuet Miljøfonden, med mindre andet konkret er bestemt i loven.

Til § 5

Til stk. 1

Fonden placeres under Naalakkersuisut og ikke i en selvstændig ledet organisation. Det er derfor også Naalakkersuisut, der varetager ledelsen og driften af fonden.

Til stk. 2

Beretningen skal blandt andet indeholde et regnskab for Miljøfonden og en redegørelse for de miljøforbedrende tiltag, der i det forgangne år er ydet støtte til. Selv om Miljøfonden er regnskabsteknisk adskilt fra Landskassen, skal beretningen revideres som led i revisionen af Landskassens regnskab.

Til stk. 3

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om Miljøfondens administration. Det skal herved undgås, at administrationen bliver tung og bekostelig. Der kan også fastsættes regler, der koordinerer Miljøfondens virksomhed med de aktiviteter, der efter Inatsisartutloven om beskyttelse af miljøet varetages af kommunerne. Det vil herved være nærliggende, at søge kommunernes sektorplanlægning koordineret med Miljøfondens aktivitet.

Til § 6

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2019.